

тикопие: така може да сѣ наричали мѣсто-то, което имало пять окопа; *) азъ знаѣх у Карпато — Руссы-ты, мѣсто което ся наричѣх Семикопие.

Тукъ ся относя и Прѣкопъ, мѣсто-то при тѣсний прѣ-шіякъ Крымскый; така и въ Българіѣ ся славиль тѣсний про-ходъ прѣзь Балканскы-ты горы, и тврдина-та, която ся на-хождала тамъ подъ имято-то Прѣкопъ. Ако и да ся спо-мянувать обаче тыя мѣста отъ най стары-ты Гръцкы писате-ли, нѣ то' ни не брѣка да разумѣемъ, че Българе-ти, като сѣ живали на Волгѣ, могли сѣ да владѣють Крымъ.

А колко то за града Саркель, който ся направи отъ архитектора, кого-то прати Импер. Теофилъ, че той знаме-нуваль на Козарскый языкъ „бѣла гостинница“ — това е маловажно и ся основава само на достоинство-то и на не-погрѣшимость-тѣх на Гръка, кому-то дошло на ума да забѣ-лежи това. Карамзинъ доказва, че той бѣлъ градъ былъ на рѣкѣ-тѣ Донъ: нека е така; нѣ мы знаемъ нѣчто таково отъ Арабскы-ты писатели, които на исто-то мѣсто полагають знаменитый Козарскый градъ Беленгъаръ, или Балагъаръ; както ся види, въ това имя ся нахожда Бѣлоградъ, което злѣ-сѣ разумяли и написали Араби-ти и, може, по' злѣ да сѣ го прочели прѣводители-ти.

И така Козаре-ты сѣ сѣщи Българе, или часть отъ Блѣ-гарскый народъ, които сѣ живали въ Крымъ и около брѣгове-ты на Донъ, на Азовско и на Черно море. Прѣзь Молдавіѣ тѣ сѣ ся продѣлжывали отъ истый народъ, който е господ-ствовалъ въ Българіѣ и Унгаріѣ. Не можемъ каза рѣшител-но рѣ какво отношеніе сѣ были Таврическы-ти Българе къмъ истѣ-тѣх Българіѣ; зачто за това весьма тъмно казвать Визан-тійци-ти, ако и да можемъ каза съ достовѣрность, че тѣ сѣ были часть отъ Българскѣ-тѣх Дръжавѣ, и сѣ зависѣли отъ нейны-ты господари. Арабъ Массуда пише (въ Клапрот. Russ-land's Vergroesserungen; виж. 90 забѣлжваніе Карамз. на I томъ), че Козаре-ти имали и Царь и Каганъ, сир. Царь на цѣлѣ Българскѣ Дръжавѣ, а Каганъ (Князь, Намѣстникъ, или госпо-

*) Окопъ, насыпъ отъ земѣ, или ископано мѣсто около нѣ-кожъ тврдинѣ, Турскы: хендекъ.